

ikke bare giver til dem, der råber højest, men også giver til dem, der ikke har kræfter til at råbe højt. Men jeg tvivler på, at regeringen kan nå sit mål om det bredeste mulige samarbejde, når den allerede nu forpligter sig til, at det hele skal laves sammen med Enhedslisten.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2782

2) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Skal udenrigsministerens udtalelser om, at en europæisk forbundsstat ikke kan gennemføres uden at anvende grundlovens § 20, forstås således, at regeringen nu har ændret holdning i forhold til den melding, som statsministeren kom med i spørgetiden den 9. maj 2001, hvor statsministeren ikke ville garantere, at der kommer en folkeafstemning om den nye unionstraktat, som bliver resultatet af regeringskonferencen i 2004?«

Skriftlig begrundelse

Udenrigsministeren hævdede i debatten i Folketinget om lovforslag nr. L 179 – Nicetraktaten – den 17. maj 2001, at der ikke er nogen som helst udsigt til, at der kommer en europæisk forbundsstat, men her må det desværre nok betragtes som mere realistisk, hvad Tysklands udenrigsminister, Joschka Fischer, har sagt, nemlig at tingene bevæger sig i retning af »en føderation af nationalstater«, det vil sige en forbundsstat, hvor nationalstaterne har samme rolle som lænderne i den tyske forbundsrepublik. Spørgsmålet bliver derfor den afgørende krumtap i dansk europapolitik i dette årti. Og regeringen bør i sin hvidbog forberede sig på, at der bør lægges planer for den meget realistiske mulighed, at den danske befolkning ikke ønsker at deltage i Joschka Fischers føderation, og at Danmark i løbet af dette årti derfor vil få muligheden for at forlade EU. Men der er desværre også den mulighed, at befolkningen slet ikke bliver spurgt, fordi regeringen frygter svaret. Og i Folketingets spørgetid den 9. maj 2001 fastslog statsministeren, at en folkeafstemning kommer, hvis grundloven kræver det. Sagt rent ud betyder det, at kun såfremt regeringen efter sin egen tolkning af grundloven finder det nødvendigt,

vil vi få en folkeafstemning. Det er en tolkning, som åbner mulighed for vidtgående institutionelle reformer uden at spørge befolkningen. Imidlertid rummer udenrigsministerens udtalelser den mulighed, at regeringen trods alt uanset sin egen grundlovstolkning, der har tømt suverænitetsbegrebet for reelt indhold, kan se, at kæden falder af, hvis en føderationstraktat gennemføres uden at spørge befolkningen.

Keld Albrechtsen (EL):

Når jeg stiller det her spørgsmål, er det jo, fordi udenrigsministeren for nogle få dage siden bragte uklarhed om regeringens holdning til spørgsmålet om afholdelse af folkeafstemning om den store unionstraktat, som vil blive udarbejdet i 2004, den forfatningstraktat, som den tyske kansler har bebudet med en europæisk regering og et tokammersystem, altså en forbundsstat.

Udenrigsministeren har meddelt, at man ikke kan tænke sig gennemførelsen af en forbundsstat uden en folkeafstemning i Danmark. Statsministeren havde forleden et andet synspunkt, som i realiteten var, at det kunne man godt.

Derfor synes jeg, vi trænger til at få afklaret det spørgsmål.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg må sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg tror såmænd ikke, der er uenighed imellem os. Jeg sagde sidst, vi havde den sag oppe for et par uger siden, at vi har en god, solid praksis for at vurdere den slags spørgsmål. Hvis der er tale om suverænitetsafgivelse i grundlovens § 20's forstand, bliver der afholdt folkeafstemninger i Danmark.

Alt tyder på, at den type spørgsmål ikke får medvind. Jeg har jo set, at der allerede nu er en livfuld diskussion i Tyskland, og det er fair nok, mellem SPD på den ene side og De Grønne på den anden side. Jeg er sikker på, hr. Keld Albrechtsen også har set det. Derfor synes jeg, at vi nu skal lade debatten folde sig ud.

For vort vedkommende, det må hr. Keld Albrechtsen medgive, har vi meldt meget klart ud til SPD's synspunkter, at vi finder ikke, det er den rigtige måde at gøre tingene på. Vi mener fortsat, at den grundlæggende basis for samarbejdet skal være den særlige EU-konstruktion, vi har, altså et samarbejde mellem selvstændige stater, der frivilligt har besluttet i et vist mindre omfang at afgive en del af suveræniteten for at